

כל החיים הם אורגזם

והנשימה, הנה היא כבר נושמת / תודה לאל, היא שוב בהכרה / הוא הסתכל עליה ארוכות / כולו מוקסם מיופי הפנים, עיניו / אז פקחה עיניה התכולות / ובקול רוטט אמרה לו: "בלי ידיים".

"כל סיפור של הצלה הוא סיפור שמרגש אותי מהתחלה", מספר אהרונצ'יק. "למעשה, כך הגעתי בכלל לכתיבה. בשנות החמישים הייתי כותב סיפורי-הצלה בי לאשה ובדבר, וגם כתבתי יומן — יומנו של מציל — בדבר לידים. אבל מעשי ההצלה הראשונים שלי היו עוד בתקופת המעפילים. הייתי מגיע בחסקה לאוניות המעפילים שלא יכלו להתקרב לחוף, והייתי מקבל פתקים ומכתבים מהמעפילים לידיהם או לבני-משפחותיהם שעל ה-חוף. למעשה, אני הייתי הדואר שלהם".

אהרונצ'יק היה תמיד "מלך החתיכות", וכעדות ותיקי תליאביב, לא יכלה שום נערה לעמוד בפני קיסמו — לכן רבות הנערות של תליאביב הקטנה, שנכלאו או בבתי-חן מחשש הוריהן פן יסלו בפח של אהרונצ'יק.

● שבת, בוקר, שפת היס, רעש מחריש-אוזניים / פזורות בשטח חתיכות, ממש פזולות עיניים. / הנה הולכת חתיכה ולראשה מיטפת, ועל רגליה החשופות,

(המשך מעמוד 31)
הראשון. מאז ועד היום, אני היושבי-ראש שלו. פעם, בשנות העשרים והשלושים, הייתי אלוף הארץ בהיאבקות ובאיגרוף, אבל חוץ מאשר בניה לא גלחתי אף פעם בחיים. נתתי לחיים לזרום עלי ובתוכי. ראיתי איך בארץ קמה לאט-לאט תרבות של ים. חוף גורדון, החוף שלי, גדל משנה לשנה. מאז תחילת שנות החמישים העברתי תחת ידי מאות מצילים. הם כולם הילדים שלי, ואני אוהב את כולם כאילו הייתי האבא שלהם. והאבא של כולנו הוא הים."

הסוד

מצפון נקי

לרשום ושמרונה שנים היה נשוי לשולמית. בנו, יואב בריאל (44), פנה לתחום האמנות וכיום הוא משמש מרצה בכיר בסניין בחיפה, צייר ומבקר-אמנות. בתו, מירנה, מורה לחינוך מיוחד. שנים אחדות אחרי שנפטרה שולמית לא התפלאו יואב ומירנה, כשהודיע להם אהרונצ'יק כי הוא עומד לשאת לאשה את יהודית, הצעירה ממנו ב-29 שנים. "זה דווקא מצא חן בעיני כולם", מזהיר אהרונצ'יק, "שאני מתחתן עם אחת המבוגרות מבני בשנה אחת, ושאני צעיר מאמה בשנה אחת." בנו מנישואיו אלה, יואל (יוני) בן הארבע, כבר החליט סופית כי הוא רוצה להיות מציל. ויש לו סיבה טובה לכך. אמו, יהודית, הכירה את אביו בקורסי מצילים. "זאת לא היתה אהבה ממבט ראשון", מתוודה אהרונצ'יק, "אבל לאט-לאט, כמו שצריך הכל להיות בחיים, התאהבנו. כמו שמתאהבים בים. לא ממבט ראשון. בהתחלה מפתחים, נופלים מהחסקה, ואחרי-כך נקשרים בלב ונפש".

אהרונצ'יק בפעולה בשפת-הים
ביקני קמזני כסקוטי

מתנועע תחת. / פה שוכבת בחורה בבגדי ים אירוטי / הביקני זעיר-זעיר, קמזני כסקוטי, / ושם התפרקה אחת בתנוחה אחרת / ומחזה מציץ שד חמוד כמו ורד. / בחורים כשיכורים, כמה סכס יופי / לא יודעים עם מי להתחיל, כי כולן בלי-דופי / איזה בוקר נהדר, אין כיום שבת / אך חבל שלבחרים — יש בק כל אחד.

"כשהראיתי את השירים הראשונים בי פעם הראשונה לבני, יואב, הוא אמר לי: אבא, זו הפתעה נעימה! ואני ידעתי שיש סיכוי. כי אם הבן שלי אני-הטעם אומר את זה, או כנראה יש משהו במה שאני כותב. מאז, אני תופס רעיונות ומלביש אותם על הגיר. כמו הרעיון על המסכנים המדומים, ששאבתי אותו מהעיתון".

● בוס, טרם — טן, טן, הפצצה והאקדח. / ארסך את השכונה להוכיח העובדה / שאני המקופח, המטון והנדי פק. / וכולם לי חייבים, כי מישפחתי ברוכתי-ילדים. / אין ספק העולם אשם, שבכל שנה נולד לנו בן. / על כך, לי הכל מותר, לפוצץ דוכן או באר. / הנערה לא מסכימה, מובן, מותר לי לאונסה. / ברור שכל אחד ירגיש, שלא אני אשם — חשיתי! / והשופט יגיד מיטכן. אהנס ציבור הוא המיטכן / אך אי-אפשר בגלל עיוות לתת לו עונש כיאות. / ואני די מרוצה ועושה מה שרוצה / בוס, טרם — טן, טן, הפצצה והאקדח.

"אני חי בעדינות וכותב בעדינות על דברים חלקים", אומר אהרונצ'יק. "צריך להיות באופן אלגנטי. לא בגסות. להיות יפה כמו פרחים. ואני, אולי, יהיה לנו עולם של זקנים-צעירים. כי חבל לבזבז אפילו יום אחד ממה שנתן לנו אדון עולם. צריך להיות בתנועה ובפעילות, ולהאמין באהבה".

ומי שלא מאמין, שיסתכל על אהרונצ'יק.

טוטו

ספורט
טוטו

השבוע
משחקי חגיגה האנגליות

מינימום הפרס הראשון

250.000 ל"י

מינימום כלל הפרסים

400.000 ל"י

יום ה' — המועד האחרון
למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע —
מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

גלריה תוראל

רח' ז'בוטינסקי 3 ת"א
(מול מלון "הילטון"), טל. 241628

מזמינה לבקר בתערוכת-יחיד

ראשונה בארץ

של הפסלת

אילנה גור

התיחה הערב, 19.76

שעות הביקור

א'—ה' 10.00—13.00, 18.00—22.00

יום ו' 10.00—13.00

מוצ"ש 18.00—22.00

הזמן כבר עתה

מקום למודעות בגיליון

ראש השנה

הענק של

העולם הזה